

CHARCOT als fièvre intermittente hépatique beschreven ziektebeeld. Dit symptom-complex komt bij verschillende leverziekten voor n.l. cholangitis, cirrhosis hepatis biliaris, carcinoma van galblaas en galwegen en echinococcus der lever. Al deze gevallen hebben echter dit gemeenzaam, dat cholangitis aanwezig is, het gevolg van micro-organismen, wier toxinen de koorts veroorzaken. De meening van CHARCOT, dat in tegenstelling met de aanvallen bij malaria het ureumgehalte der urine verminderd zou zijn, vond Schrijver bij zijn onderzoek niet bevestigd. Uit de medegedeelde curven blijkt, dat van een karakteristieke afwijking geen sprake is. Wat de therapie betreft moet aan het calomel een groote beteekenis worden toegekend. Voor nadere bijzonderheden zij naar het oorspronkelijke verwezen.

VAN DER WEYDE.

INGEZONDEN.

Wormerveer, 21 Maart 1898.

M. de Red.!

Gaarne hadden wij de volgende Motie geplaatst in het volgende nummer van het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*:

„De Afdeeling Zaanland en Omstreken van de Nederlandsche Maatschappij „tot bevordering der Geneeskunst: kennis genomen hebbende van den strijd „der ziekenfondsen te Koog-Zaandijk;

„verklaart zich *solidair* met de collega's VRENDENBERG EN VAN DER HORST;

„verklaart diensvolgens, dat het aannemen eener betrekking als fondsdokter „van hen, die thans de oprichting van een ziekenfonds tegen het bestaande „beoogen, door haar zal worden beschouwd, als te zijn een niet collegiale „handeling, zoodat geen lid van genoemde Afdeeling zal willen consulteren „met, of zal willen vervangen, een geneesheer, die op die condities ingaat”.

Dit besluit zal worden gepubliceerd èn in de Medische bladen, èn in de groote pers.

Namens het Bestuur der Afdeeling:

J. W. F. DONATH, *Voorzitter.*

ORTHOPAEDISCHE VEREENIGING.

De ondergeteekenden, het initiatief genomen hebbende tot het oprichten van een orthopaedische vereeniging, noodigen de medici, die zich met het hieronder omschreven doel kunnen vereenigen, uit, zich voor 8 April op te geven bij J. A. VAN DEN BROECKE, Vossiusstraat 3, Amsterdam

Aan hen zal spoedig een oproeping voor een Algemeene Vergadering, waarop statuten enz. zullen worden vastgesteld, worden gezonden.

Het doel der vereeniging zal zijn:

1°. Het bevorderen der studie der orthopaedie door het behandelen van wetenschappelijke onderwerpen op theoretisch en praktisch gebied.

2°. Aansluiting te brengen onder de medici, die orthopaedie, geneeskundige gymnastiek en massage uitoefenen of zich voor deze onderdeelen der geneeskunst interesseeren.

3°. Te trachten te komen tot den toestand, dat de orthopaedie, geneeskundige gymnastiek en massage door medici of onder hun onmiddellijk toezicht worde uitgeoefend.

A. C. P. PARÉ.

J. M. BAART DE LA FAILLE.

J. A. VAN DEN BROECKE.

M. JAGERINK.

J. GERARD MILO.

ENKLAAR VAN GUERICKE.

D. J. GRIOT LA CAVE.

R. TER COCK.

C. J. CORNELIS.

—><—

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — Van voor vijftig jaren. Bij gelegenheid van zijn gouden leeraarsjubilaem heeft VIRCHOW zijn „Habilitationsschrift” *De ossificatione pathologica* voor den dag gehaald en in het Maartnummer van zijn *Archiv* in den oorspronkelijken vorm doen opnemen, niet omdat hij er een voorbeeldige verhandeling in ziet, maar omdat hij zelf verrast was, zulk een getrouwe afspiegeling er in terug te vinden van zijn denken en weten voor 50 jaar, en ook verbaasd was, dat hij, eenige jaren vóórdat hijzelf de *cellen* van het beenweefsel vond, een wetenschappelijke opvatting omtrent normale en ziekelijke beenvorming verkregen had. De jeugdige redenaar begint met er op te wijzen, dat de microscoop, sinds de bouw van het beenweefsel bekend werd, ons in staat stelt beenvorming van andere kalkafzettingen te onderscheiden. Deze laatste verdeelt hij in *incrustaties* (neerslagen op vaste deelen, zooals tandsteen), *calculi* (neerslagen uit oververzadigde oplossingen, zooals speeksel en urine), *concrementen* (neerslagen op een organischen kern, gelijk de galsteen) en *atheromata* (afzettingen in weefsels, die niet tot beenvorming geschikt zijn: arteriewanden, tuberkels). Dan blijven over de kalkafzettingen in „lijmvormende” weefsels, kraakbeen, bindweefsel. En hij verzuimt niet er op te wijzen — wat bij toehoorders van 1847 niet overbodig was — dat het begrip bindweefsel veel ruimer is dan dat van celweefsel. De „nieuwere” schrijvers hadden, in tegenstelling met de oudere, vastgesteld dat *alleen* kraakbeenweefsel door het opnemen van kalk tot beenweefsel kan worden. Maar in 1845 kende WATSON aan het beenvlies en in 1846 SHARPEY aan het bindweefsel der fontanellen een beenvormend vermogen toe, terwijl VIRCHOW zelf in 1847 aantoonde, dat uit bindweefsel, uit het stroma van kanker en uit granulaties rechtstreeks been kan gevormd worden. Zoo kwam de oude opvatting, dat alle lijmvormende weefsels kunnen verbeenen, weer in eere. Het was ook niets wonderlijks, dat deze weefsels, zoo overeenstemmend in scheikundige samenstelling als in oorsprong (REICHERT), ook in staat waren, zich verder in gelijke richting te ontwikkelen! Maar weldra bleek het,